

Sprawa C-33/24**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym****Data wpływu:**

18 stycznia 2024 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego Budapeszt, Węgry)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

10 stycznia 2024 r.

Strona skarżąca:

ROSAS Logisztikai Kft.

Druga strona postępowania:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (dyrekcja ds. odwołań krajowej administracji podatkowej i celnej, Węgry)

[...]

Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego Budapeszt)

[...]

Strona skarżąca: ROSAS Logisztikai Kft. ([...] Budapeszt [...])

[...]

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (dyrekcja ds. odwołań krajowej administracji podatkowej i celnej, Węgry) ([...] Budapeszt [...])

[...]

Przedmiot postępowania: zakwestionowanie zgodności z prawem decyzji indywidualnej w dziedzinie ceł [...]

POSTANOWIENIE

Sąd dla miasta stołecznego Budapeszt zawiesza postępowanie i występuje do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 [akapit pierwszy] lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przedkładając następujące pytanie prejudycjalne:

Czy art. 173 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że zezwala pośredniemu przedstawicielowi celnemu – określone w ten sposób na skutek błędu pisarskiego – występującemu jako dokonujący zgłoszenia celnego na sprostowanie, po dopuszczeniu danego towaru do obrotu, złożonego i przetworzonego już zgłoszenia celnego w ten sposób, że poprzez zmianę kodu statusu przedstawiciela staje się następnie przedstawicielem bezpośrednim?

[...] [kwestie związane z procedurą krajową]

Uzasadnienie

Okoliczności faktyczne leżące u podstaw niniejszego postępowania

- 1 Przed wszystkim Fővárosi Törvényszék pragnie poinformować Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”), że skarżąca oświadczyła, pytana na tę okoliczność, że nie wnosi o anonimizację w kontekście niniejszego postępowania prejudycjalnego.
- 2 Skarżąca wystąpiła o dopuszczenie do obrotu towarów nieunijnych otrzymanych w dniu 30 maja 2022 r. na podstawie lotniczego listu przewozowego o numerze 235–47241261 (zwanymi dalej „przedmiotowymi towarami”). W zgłoszeniu celnym złożonym z zastosowaniem technik elektronicznych pod numerem identyfikacyjnym HU12100024022ED6RT2 (zwanym dalej „zgłoszeniem celnym”) zgłosiła chęć wzięcia udziału w procedurze celnej jako pośredni przedstawiciel PBT Hungary Kft. La Nemzeti Adó- és Vámhivatal Repülőtéri Igazgatósága (dyrekcja lotnisk krajowej administracji podatkowej i celnej, zwana dalej „organem podatkowym pierwszej instancji”) przyjęła zgłoszenie celne i zgodnie z wnioskiem dokonała dopuszczenia do obrotu decyzją nr 6651931509/2022/NAV z dnia 30 maja 2022 r., ze skarżącą jako przedstawicielem pośrednim. Następnie skarżąca złożyła do organu podatkowego pierwszej instancji wniosek z dnia 1 czerwca 2022 r. (zwany dalej „wnioskiem”), w którym wniosła o sprostowanie zgłoszenia celnego, powołując się na błąd pisarski w kodzie statusu przedstawiciela, tak aby w tym zgłoszeniu figurowała jako bezpośredni przedstawiciel [PBT Hungary]. Skarżąca załączyła do wniosku pełnomocnictwo wystawione na jej rzecz przez PBT Hungary w dniu 23 maja 2022 r. dotyczące wyznaczenia bezpośredniego przedstawicielstwa celnego dla celów dopuszczenia do obrotu przedmiotowych towarów.

- 3 Organ podatkowy pierwszej instancji oddalił wniosek decyzją [...]. Druga strona postępowania, decyzją [...], podtrzymała decyzję pierwszoinstancyjną. W uzasadnieniu stwierdziła, że organ podatkowy pierwszej instancji słusznie doszedł do wniosku, że wniosek o zmianę zgłaszającego nie może zostać uwzględniony. Wskazała, że zgodnie z art. 173 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (zwanego dalej „kodeksem celnym”), zgłaszający może, co do zasady, sprostować dane zgłoszenia celnego, lecz nie może wyznaczyć na swoje miejsce innego zgłaszającego, gdyż w ten sposób „wyszedłby” z procedury, a na jego miejsce jako dłużnik weszłaby osoba niezależna od niego. Przestrzeganie przepisów dotyczących procedury celnej stanowi podstawę możliwości sprostowania danych. W konsekwencji, chociaż treść zgłoszenia celnego mogła zostać sprostowana, to identyfikacja zgłaszającego – w tym przypadku skarżącej – nie. Druga strona postępowania wskazuje, w nawiązaniu do wyroku Trybunał Sprawiedliwości wydanego w sprawie Pfeifer & Langen (C-97/19), przywołanego w tym kontekście przez skarżącą, że Trybunał Sprawiedliwości nie stwierdził w nim, że istnieje możliwość zmiany tożsamości zgłaszającego w zgłoszeniu celnym. W wyroku tym nakazał jedynie ujawnienie w zgłoszeniu celnym istniejącego stosunku prawnego przedstawicielstwa pośredniego, a nie że pełnomocnik działał wyłącznie we własnym imieniu i na własną rzecz.

Środek odwoławczy i obrona drugiej strony postępowania

- 4 Skarżąca wniosła odwołanie od decyzji drugiej strony postępowania, w którym przede wszystkim wniosła o jej zmianę zgodnie z treścią jej wniosku, to znaczy o to, by w zgłoszeniu celnym kod przedstawicielstwa pośredniego został zastąpiony kodem przedstawicielstwa bezpośredniego. Tytułem ewentualnym wniosła o stwierdzenie nieważności decyzji drugiej strony postępowania. [Skarżąca] uważa tę decyzję za niezgodną z prawem z kilku powodów – powołując się na art. 15 ust. 2, art. 77 ust. 3 i art. 173 ust. 3 kodeksu celnego.
- 5 [Skarżąca] podnosi, że posiadała pełnomocnictwo w charakterze bezpośredniego przedstawiciela celnego udzielone przez PBT Hungary oraz że w zgłoszeniu celnym popełniła błąd pisarski w kodzie statusu przedstawiciela. Można było to skorygować wnioskiem o zmianę zgłoszenia celnego zgodnie z art. 15 ust. 2 kodeksu celnego przez wzgląd na prawidłowość i kompletność informacji i danych. W jej ocenie druga strona postępowania naruszyła z tego powodu postanowienia art. 173 kodeksu celnego, stosując bronioną przez siebie wykładnię zawartą w jej decyzji. W szczególności skarżąca twierdzi, że druga strona postępowania bezpodstawnie doszła do wniosku, że zgłoszenia celnego nie można skorygować w zakresie formy przedstawicielstwa samej skarżącej jako zgłaszającego, mając na uwadze fakt, że taka zmiana nie oznacza sprostowania danych zawartych w zgłoszeniu. W punktach 33 i 37 wyroku Pfeifer & Langen przyjęto całkowicie przeciwne stanowisko. W tych punktach Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że można zmienić również informacje dotyczące zgłaszającego. W tym kontekście skarżąca odwołuje się do uzasadnienia

zawartego, w związku z art. 173 ust. 3 kodeksu celnego, w dokumencie „Commission Staff Working Document – Customs Expert Group – Section »Import and Export Formalities« – Guidance Document on Customs Formalities on Entry and Import into the European Union”.

- 6 [Skarżąca] podniosła także fakt, że codzienna praktyka organu podatkowego wspiera wykładnię prawną, na którą powołuje się skarżąca w związku z możliwością zmiany zgłoszeń celnych w zakresie prawa do przedstawicielstwa celnego. W tym zakresie załączyła też kilka decyzji w tym duchu.
- 7 W odpowiedzi na odwołanie druga strona postępowania wnosi o jego oddalenie. Utrzymuje, że zgodnie z art. 173 ust. 3 kodeksu celnego sprostowanie zgłoszenia celnego jest możliwe wyłącznie w celu spełnienia przez zgłaszającego jego obowiązków wynikających z objęcia [towarów] procedurą celną. Dopuszczalne jest sprostowanie danych, ale nie dotyczących osoby zgłaszającego. W rezultacie zgłaszający nie może później wyznaczyć na swoje miejsce innego zgłaszającego [ponieważ] w ten sposób „w praktyce wycofałby się” z procedury i zostałby zastąpiony jako dłużnik przez niezależną od niego osobę, co również uzasadnia wyłączenie sprostowania. Druga strona postępowania uważa, że sprawa Pfeifer & Langen nie ma znaczenia w niniejszej sprawie.

Właściwe przepisy prawa Unii

Zgodnie z art. 173 ust. 1 kodeksu celnego zgłaszający, na wniosek, za zgodą organu celnego może po przyjęciu zgłoszenia celnego sprostować jedną lub kilka jego danych. Sprostowanie nie może powodować, że zgłoszenie celne będzie dotyczyć towarów innych niż te, których dotyczyło pierwotnie.

Zgodnie z art. 173 ust. 3 kodeksu celnego na wniosek zgłaszającego, w terminie trzech lat od daty przyjęcia zgłoszenia celnego, można wyrazić zgodę na sprostowanie zgłoszenia celnego po zwolnieniu towarów, co umożliwi zgłaszającemu spełnienie obowiązków wynikających z objęcia towarów daną procedurą celną.

Uzasadnienie pytania prejudycjalnego

- 8 W niniejszym postępowaniu Fővárosi Törvényszék pragnie ustalić, czy zgodnie z art. 173 ust. 3 kodeksu celnego skarżąca była uprawniona do żądania sprostowania zgłoszenia celnego po dopuszczeniu towarów do obrotu, w celu zmiany formy przedstawicielstwa z pośredniej na bezpośrednią.
- 9 Należy zauważyć, że art. 173 ust. 3 kodeksu celnego (w uzupełnieniu art. 173 ust. 1, który stanowi zasadę ogólną) dopuszcza możliwość sprostowania przez zgłaszającego wcześniej złożonego zgłoszenia celnego również po dopuszczeniu do obrotu i zwolnieniu towarów. Instytucja sprostowania ma zasadniczo na celu umożliwienie zgłaszającemu spełnienie obowiązków wynikających z objęcia

towarów daną procedurą celną (wyrok Zes Zollner Electronic, C-640/21, pkt 40). Niemniej jednak stosowanie tego wyjątku należy interpretować w ścisłych granicach (wyrok Zes Zollner Electronic, pkt 43). Za taką wykładnią przemawia także fakt, że prawodawca ostatecznie przyjął art. 173 ust. 3 kodeksu celnego w brzmieniu rozszerzonym w stosunku do pierwotnego wniosku i że umieścił w nim wzmiankę o „spełnieniu obowiązków wynikających z objęcia [towarów] procedurą celną”. Ogranicza to więc możliwość sprostowania zgłoszeń celnych (wyrok Zes Zollner Electronic, pkt 44).

- 10 Wykładnia prawa Unii, [w szczególności] art. 173 ust. 3 kodeksu celnego wzbudziła wątpliwości Fővárosi Törvényszék w związku z możliwością sprostowania tożsamości zgłaszającego. Dlatego też w kontekście, w którym zgłaszający jest przedstawicielem pośrednim, działającym we własnym imieniu ale na rzecz innej osoby, Fővárosi Törvényszék dąży do ustalenia, czy ten zgłaszający jest uprawniony do żądania, by właściwy organ celny zmienił formę przedstawicielstwa wskazaną prawdopodobnie w wyniku błędu pisarskiego (czyli bez zamiaru utrudniania zwalczania nadużyć w rozumieniu motywu 15 kodeksu celnego) w taki sposób, aby stać się przedstawicielstwem bezpośrednim. Podkreślić należy, że praktyka węgierskich organów podatkowych jest niekonsekwentna również w zakresie interpretacji tej kwestii, w związku z którą skarżąca załączyła, w toku niniejszego postępowania, decyzje o rozbieżnej treści, w tym również dotyczące jej samej, w odniesieniu do dopuszczalności sprostowania.
- 11 Trybunał Sprawiedliwości zajmował się już kwestią możliwości sprostowania tożsamości zgłaszającego w wyroku Pfeifer & Langen, w którym stwierdził, że organy celne mogą uwzględnić wniosek o sprostowanie zgłoszenia celnego w odniesieniu do zgłaszającego w przypadku, gdy ten omyłkowo wskazał, że działa we własnym imieniu, a nie jako przedstawiciel pośredni (wyrok Pfeifer & Langen, pkt 59). Jeśli jednak chodzi o wykładnię niniejszej kwestii prawnej, z różnych powodów nie można uznać, że wyrok Pfeifer & Langen został wydany w podobnych okolicznościach, zatem nie wykazuje pełnego podobieństwa. Z jednej strony wyrok nie został wydany w celu wykładni odpowiednich przepisów kodeksu celnego, lecz rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (zwanego dalej „poprzednim kodeksem celnym”), w którym regulacje były częściowo odmienne, gdyż poprzedni kodeks celny nie zawierał jeszcze przepisów analogicznych do art. 173 ust. 3 kodeksu celnego. Z drugiej strony nie ma także podobieństwa faktycznego do niniejszej sprawy, ponieważ w sprawie Pfeifer & Langen zgłaszający nie wnosił [o zmianę] swojego statusu przedstawiciela pośredniego, lecz o sprostowanie swojego własnego oświadczenia, w którym wskazał, że działał we własnym imieniu i na własną rzecz, aby stać się przedstawicielem pośrednim.
- 12 Zdaniem Fővárosi Törvényszék kodeks celny – jak szczegółowo opisano w [pkt 9 niniejszego postanowienia] – dopuszcza sprostowanie zgłoszeń celnych pod rygorystycznymi warunkami. Chociaż Trybunał Sprawiedliwości potwierdził w wyroku Pfeifer & Langen, że zmianie mogą również ulec informacje dotyczące

zgłaszającego zawarte w zgłoszeniu celnym, to sam Trybunał wskazał również, że nie może to pociągać za sobą ryzyka braku zapłaty długu celnego (wyrok Pfeifer & Langen, pkt 50). Tymczasem, wzięwszy pod uwagę art. 18 kodeksu celnego, przejście z przedstawicielstwa pośredniego na bezpośrednie mogłoby wiązać się z takim ryzykiem. Ponadto wątpliwe jest również, czy zmiana informacji dotyczącej zgłaszającego może służyć spełnieniu wymogu dotyczącego „spełnienia obowiązków wynikających z objęcia [towarów] procedurą celną” określonego w art. 173 ust. 3 kodeksu celnego. Na tej podstawie wykładnia dopuszczająca sprostowanie kodu statusu przedstawiciela w zgłoszeniu celnym z pośredniego na bezpośredniego mogłaby budzić wątpliwości.

- 13 Mając na uwadze powyższe rozważania, w szczególności wyrok Pfeiffer & Langen oraz niejednorodną praktykę organów krajowych, Fővárosi Törvényszék uważa, że w celu rozstrzygnięcia niniejszej sprawy konieczne jest wszczęcie postępowania prejudycjalnego w celu uzyskania odpowiedzi na postawione wyżej pytanie. W tym kontekście zawiesił niniejsze postępowanie zgodnie z § 126 ust. 1 lit. a) a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (ustawy CXXX z 2016 r. – kodeks postępowania cywilnego), mającym zastosowanie na podstawie § 32 a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (ustawy nr I z 2017 r. - kodeksu postępowania przed sądami administracyjnymi), i postanowił zainicjować postępowanie w sprawie odesłania prejudycjalnego.

[...] [kwestie związane z procedurą krajową]

Budapeszt, w dniu 10 stycznia 2024 r.

[...] [podpisy]